

IPSAS 39: Παροχές σε εργαζομένους

Η παρούσα περιγραφή αποτελεί σύντομη περίληψη και απόδοση του προτύπου από τους συγγραφείς του βιβλίου «Λογιστική Δημοσίου Τομέα: Τάσεις και Πρακτικές» για εκπαιδευτικούς σκοπούς και σε καμία περίπτωση δεν ενέχει τη θέση επίσημης μετάφρασης του προτύπου.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2020

IPSAS 39: Παροχές σε εργαζομένους

Το IPSAS 39 προδιαγράφει τις οδηγίες για την λογιστική αντιμετώπιση και τις γνωστοποιήσεις αναφορικά με τις παροχές σε εργαζομένους. Το πρότυπο απαιτεί από μια οντότητα να αναγνωρίζει: (α) μια υποχρέωση όταν ένας εργαζόμενος έχει παράσχει υπηρεσίες με αντάλλαγμα παροχές σε εργαζομένους που θα καταβληθούν στο μέλλον, και (β) ένα έξοδο όταν η οντότητα αναλώνει τα οικονομικά οφέλη ή την δυνατότητα παροχής υπηρεσιών που πιθανώς προκύπτουν από τις υπηρεσίες που παρέχονται από τον εργαζόμενο με αντάλλαγμα παροχές σε εργαζομένους. Το IPSAS 39 βασίζεται στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 19 «Παροχές σε εργαζομένους».

Βασικοί Ορισμοί

Οι **παροχές σε εργαζομένους** είναι όλες οι μορφές της αντιπαροχής που δίνεται από μια οντότητα σε αντάλλαγμα για την παρεχόμενη από τους εργαζομένους υπηρεσία. Οι **βραχύχρονες παροχές σε εργαζομένους** είναι παροχές σε εργαζομένους (άλλες εκτός από παροχές εξόδου από την υπηρεσία και παροχές αποζημίωσης σε συμμετοχικούς τίτλους) που λήγουν στο σύνολό τους εντός δώδεκα μηνών από το τέλος της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες. Οι **παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία** είναι παροχές σε εργαζομένους (άλλες εκτός από παροχές εξόδου από την υπηρεσία και παροχές αποζημίωσης σε συμμετοχικούς τίτλους) που είναι πληρωτέες μετά την ολοκλήρωση της απασχόλησης. **Λοιπές μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους** είναι παροχές σε εργαζομένους (άλλες εκτός από παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία και παροχές εξόδου από την υπηρεσία) οι οποίες δεν λήγουν στο σύνολό τους μέσα σε δώδεκα μήνες μετά από το τέλος της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες.

Οι **παροχές εξόδου από την υπηρεσία** είναι παροχές σε εργαζομένους που προκύπτουν είτε από:

- (α) απόφαση της οντότητας να τερματίσει την απασχόληση ενός εργαζομένου πριν την κανονική ημερομηνία εξόδου από την υπηρεσία, ή από
- (β) απόφαση ενός εργαζομένου να αποδεχθεί εθελοντική έξοδο από την υπηρεσία με αντάλλαγμα αυτές τις παροχές.

Τα **προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία** είναι τυπικές ή άτυπες συμφωνίες κατά τις οποίες μια οντότητα χορηγεί παροχές μετά την απασχόληση σε έναν ή περισσότερους εργαζομένους. Τα **προγράμματα καθορισμένων εισφορών** είναι προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία κατά τα οποία μια οντότητα καταβάλλει καθορισμένες εισφορές σε μία ξεχωριστή οντότητα (ένα ταμείο) και δεν θα έχει καμία νομική ή τεκμαιρόμενη δέσμευση να πληρώνει περαιτέρω εισφορές, αν το ταμείο δεν κατέχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία για να πληρώσει όλες τις παροχές σε εργαζομένους που αφορούν στην υπηρεσία του εργαζομένου κατά την τρέχουσα και τις προηγούμενες περιόδους. Τα **προγράμματα καθορισμένων παροχών** είναι προγράμματα

παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία, άλλα εκτός από τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών.

Τα **προγράμματα πολλών εργοδοτών** είναι προγράμματα καθορισμένων εισφορών (άλλα εκτός από κρατικά προγράμματα) ή προγράμματα καθορισμένων παροχών (άλλα εκτός από κρατικά προγράμματα) που:

(α) συγκεντρώνουν τα περιουσιακά στοιχεία που συνεισφέρονται από διάφορες οντότητες, οι οποίες δεν βρίσκονται κάτω από κοινό έλεγχο, και

(β) χρησιμοποιούν αυτά τα περιουσιακά στοιχεία για να παρέχουν οφέλη σε εργαζόμενους περισσότερων της μιας οντότητας, πάνω στη βάση ότι τα επίπεδα εισφορών και παροχών προσδιορίζονται χωρίς αναφορά στην ταυτότητα της οντότητας που απασχολεί τους εργαζόμενους.

Παρούσα αξία δέσμευσης καθορισμένων παροχών είναι η παρούσα αξία, πριν την αφαίρεση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος, των αναμενόμενων μελλοντικών πληρωμών που απαιτούνται για την τακτοποίηση της δέσμευσης που προέρχεται από υπηρεσία εργαζομένου κατά την τρέχουσα και τις προηγούμενες περιόδους.

Σκοπός

Το πρότυπο ασχολείται με τέσσερις κατηγορίες παροχών σε εργαζομένους:

(α) Βραχυπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους όπως ημερομίσθια, μισθοί και εισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων, ετήσια άδεια μετ' αποδοχών και άδεια ασθενείας μετ' αποδοχών, συμμετοχή στα κέρδη και πρόσθετες παροχές (αν είναι πληρωτέες μέσα σε δώδεκα μήνες από το τέλος της περιόδου), αλλά και μη χρηματικές παροχές (όπως ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στέγαση, αυτοκίνητα και δωρεάν ή επιδοτούμενα αγαθά ή υπηρεσίες) για τους εν ενεργεία εργαζομένους.

(β) Παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία, όπως συντάξεις, άλλες συνταξιοδοτικές παροχές, ασφάλεια ζωής και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη μετά την έξοδο από την υπηρεσία.

(γ) Λοιπές μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους, περιλαμβανομένης αδειας μακρόχρονης υπηρεσίας ή εκπαιδευτικής άδειας, παροχές επετείων ή άλλης μακρόχρονης υπηρεσίας, παροχές μακρόχρονης ανικανότητας και, αν δεν είναι εξ' ολοκλήρου πληρωτέα μέσα σε δώδεκα μήνες μετά το τέλος της περιόδου, διανομή κερδών, πρόσθετες παροχές και μεταφερόμενη αποζημίωση, και

(δ) Παροχές εξόδου από την υπηρεσία.

Λογιστική των βραχύχρονων παροχών σε εργαζομένους

Όταν ένας εργαζόμενος έχει παράσχει υπηρεσία σε μία οντότητα κατά τη διάρκεια μιας λογιστικής περιόδου, η οντότητα πρέπει να αναγνωρίσει το μη προεξοφλημένο ποσό των βραχύχρονων παροχών σε εργαζομένους που αναμένεται να πληρωθεί σε αντάλλαγμα για την υπηρεσία:

(α) ως υποχρέωση (δεδουλευμένο έξοδο), μετά την αφαίρεση κάθε ποσού που ήδη πληρώθηκε. Αν το ποσό που ήδη πληρώθηκε υπερβαίνει το μη προεξοφλημένο

ποσό των παροχών, η οντότητα πρέπει να αναγνωρίσει αυτό το υπερβάλλον ποσό ως περιουσιακό στοιχείο (προπληρωθέν έξοδο) κατά την έκταση που η προπληρωμή θα οδηγήσει, για παράδειγμα, σε μείωση μελλοντικών πληρωμών ή επιστροφή χρημάτων, και

(β) ως έξοδο, εκτός αν ένα άλλο πρότυπο απαιτεί ή επιτρέπει τη συμπερίληψη των παροχών στο κόστος ενός περιουσιακού στοιχείου (βλ. IPSAS 12 «Αποθέματα» και IPSAS 17 «Ενσώματα πάγια»)

Μια οντότητα πρέπει να καταχωρεί το αναμενόμενο κόστος των βραχύχρονων παροχών σε εργαζομένους με τη μορφή των **αποζημιωνόμενων απουσιών** ως εξής:

(α) στην περίπτωση των σωρευμένων αποζημιωνόμενων απουσιών, όταν οι εργαζόμενοι παρέχουν υπηρεσία που αυξάνει το δικαίωμά τους σε μελλοντικές αποζημιωνόμενες απουσίες, και

(β) στην περίπτωση των μη σωρευμένων αποζημιωνόμενων απουσιών, όταν οι απουσίες γίνονται.

Η οντότητα πρέπει να αποτιμά το αναμενόμενο κόστος των σωρευμένων αποζημιωνόμενων απουσιών ως το πρόσθετο ποσό που η οντότητα αναμένει να καταβάλει ως αποτέλεσμα του αχρησιμοποίητου δικαιώματος που έχει σωρευθεί κατά την ημερομηνία αναφοράς.

Μια οντότητα πρέπει να καταχωρεί το αναμενόμενο κόστος διανομής κερδών και πρόσθετων παροχών, όταν και μόνο όταν:

(α) η οντότητα έχει μια παρούσα νόμιμη ή τεκμαιρόμενη δέσμευση να κάνει τέτοιες πληρωμές, ως αποτέλεσμα γεγονότων του παρελθόντος, και

(β) μπορεί να γίνει μια αξιόπιστη εκτίμηση της δέσμευσης.

Μια παρούσα δέσμευση υφίσταται όταν και μόνο όταν, η οντότητα δεν έχει καμία πραγματική εναλλακτική λύση, παρά να κάνει τις πληρωμές.

Παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία

(α) Διάκριση μεταξύ προγραμμάτων καθορισμένων εισφορών και προγραμμάτων καθορισμένων παροχών

Οι παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία περιλαμβάνουν, για παράδειγμα:

(α) παροχές λόγω αποχώρησης, όπως συντάξεις, και

(β) λοιπές παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία, όπως ασφάλεια ζωής και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη μετά την έξοδο από την υπηρεσία

Ρυθμίσεις βάσει των οποίων μια οντότητα παρέχει οφέλη μετά την έξοδο από την υπηρεσία, συνιστούν προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία. Η οντότητα εφαρμόζει το IPSAS 39 σε κάθε τέτοια ρύθμιση, είτε συνιστούν είτε όχι την ίδρυση μιας ξεχωριστής οντότητας, όπως συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, προγράμματα συνταξιοδότησης επί ετήσιας βάσης ή προγράμματα παροχών εξόδου από την υπηρεσία, για να εισπράττει εισφορές και να καταβάλει παροχές.

Τα προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία διακρίνονται είτε σε προγράμματα καθορισμένων εισφορών είτε σε προγράμματα καθοριζόμενων

παροχών, ανάλογα με την οικονομική υπόσταση του προγράμματος, όπως αυτή προκύπτει από τους κύριους όρους και συνθήκες του.

Αναφορικά με τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών, η νόμιμη ή τεκμαιρόμενη δέσμευση της οντότητας περιορίζεται στο ποσό που αυτή συμφωνεί να συνεισφέρει στο ταμείο. Έτσι, το ποσό των παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία που λαμβάνεται από τον εργαζόμενο προσδιορίζεται από το ποσό των εισφορών που καταβάλλονται από την οντότητα (και ίσως επίσης και από τον εργαζόμενο) σε ένα πρόγραμμα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία ή σε μια ασφαλιστική εταιρεία, μαζί με τις αποδόσεις της επένδυσης που προκύπτουν από τις εισφορές. Συνεπώς, ο αναλογιστικός κίνδυνος (ότι οι παροχές είναι λιγότερες από τις αναμενόμενες) και ο επενδυτικός κίνδυνος (ότι τα περιουσιακά στοιχεία που είναι επενδυμένα θα είναι ανεπαρκή για να αντιμετωπίσουν τις αναμενόμενες παροχές) βαρύνουν τον εργαζόμενο.

Όλα τα άλλα προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία είναι **προγράμματα καθοριζόμενων παροχών**. Σύμφωνα με τα προγράμματα αυτά:

(α) η δέσμευση της οντότητας είναι να παρέχει τις συμφωνημένες παροχές στους τωρινούς και πρώην εργαζομένους, και

(β) ο αναλογιστικός κίνδυνος (ότι οι παροχές θα κοστίσουν περισσότερο από το αναμενόμενο) και ο επενδυτικός κίνδυνος βαρύνουν, ουσιαστικά, την οντότητα. Αν η αναλογιστική ή επενδυτική εμπειρία είναι χειρότερη από τα αναμενόμενα, η δέσμευση της οντότητας μπορεί να αυξηθεί.

(β) Λογιστική των προγραμμάτων πολλών εργοδοτών

Μια οντότητα ταξινομεί ένα πρόγραμμα πολλών εργοδοτών ως πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών ή ως πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, ανάλογα με τους όρους του προγράμματος (περιλαμβανομένης και οποιασδήποτε τεκμαιρόμενης δέσμευσης πέραν των τυπικών όρων). Στις περιπτώσεις που ένα πρόγραμμα πολλών εργοδοτών είναι ένα πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, η οντότητα πρέπει να:

(α) λογιστικοποιεί το αναλογούν σε αυτή μερίδιο της δέσμευσης καθορισμένων παροχών, περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος και του κόστους που συνδέεται με το πρόγραμμα με τον ίδιο τρόπο όπως για οποιοδήποτε άλλο πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, και

(β) να γνωστοποιεί τις απαιτούμενες από το IPSAS πληροφορίες.

Όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμες επαρκείς πληροφορίες για να χρησιμοποιήσει τη λογιστική καθορισμένων παροχών σε ένα πρόγραμμα πολλών εργοδοτών, που είναι ένα πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, η οντότητα πρέπει να:

(α) λογιστικοποιεί το πρόγραμμα σαν να πρόκειται για πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών,

(β) γνωστοποιεί:

(i) το γεγονός ότι το πρόγραμμα είναι ένα πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, και

(ιι) τον λόγο γιατί δεν είναι διαθέσιμη επαρκής πληροφόρηση για να καταστήσει την οντότητα ικανή να λογιστικοποιεί το πρόγραμμα ως πρόγραμμα καθορισμένων παροχών, και

(γ) κατά την έκταση που ένα πλεόνασμα ή έλλειμμα στο πρόγραμμα μπορεί να επηρεάσει το ποσό μελλοντικών εισφορών, γνωστοποιεί επιπρόσθετα:

(ι) κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετική με αυτό το πλεόνασμα ή έλλειμμα,

(ιι) τη βάση που χρησιμοποιήθηκε για να προσδιοριστεί αυτό το πλεόνασμα ή έλλειμμα, και

(ιιι) τις τυχόν επιπτώσεις για την οντότητα.

Μια οντότητα πρέπει να λογιστικοποιεί κρατικά προγράμματα παροχών ή σύνθετα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης με τον ίδιο τρόπο όπως ένα πρόγραμμα πολλών εργοδοτών.

(γ) Λογιστική των προγραμμάτων καθορισμένων εισφορών

Η λογιστική για τα προγράμματα καθορισμένων εισφορών είναι απλή, γιατί η δέσμευση της οντότητας που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις, για κάθε περίοδο προσδιορίζεται από τα ποσά που συνεισφέρονται για αυτήν την περίοδο. Κατά συνέπεια, καμία αναλογιστική παραδοχή δεν απαιτείται για να επιμετρηθεί η δέσμευση ή το έξοδο και δεν υπάρχει καμία πιθανότητα για οποιαδήποτε αναλογιστικό κέρδος ή ζημία. Περαιτέρω, οι δεσμεύσεις αποτιμώνται πάνω σε μια μη προεξοφλημένη βάση, εκτός όταν δεν λήγουν στο σύνολό τους μέσα σε δώδεκα μήνες μετά τη λήξη της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι παρέχουν τη σχετική υπηρεσία.

Όταν ένας εργαζόμενος έχει παράσχει υπηρεσία σε μια οντότητα κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, η οντότητα πρέπει να καταχωρεί την καταβλητέα συνεισφορά σε ένα πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών σε αντάλλαγμα για εκείνη την υπηρεσία ως εξής:

(α) ως υποχρέωση (δεδουλευμένο έξοδο), μετά την αφαίρεση οποιασδήποτε εισφοράς που ήδη πληρώθηκε. Αν η εισφορά που έχει ήδη πληρωθεί υπερβαίνει την οφειλόμενη εισφορά για υπηρεσία πριν από την ημερομηνία αναφοράς, η οντότητα θα καταχωρεί αυτό το υπερβάλλον ποσό ως περιουσιακό στοιχείο (προπληρωμένο έξοδο) κατά την έκταση που η προπληρωμή θα οδηγήσει, για παράδειγμα σε μια μείωση μελλοντικών πληρωμών ή επιστροφή μετρητών, και

(β) ως έξοδο, εκτός αν ένα άλλο πρότυπο απαιτεί ή επιτρέπει τη συμπερίληψη της εισφοράς στο κόστος ενός περιουσιακού στοιχείου (βλ. IPSAS 12 «Αποθέματα» και IPSAS 17 «Ενσώματα πάγια»).

Όταν οι εισφορές σε ένα πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών δεν λήγουν στο σύνολό τους μέσα σε δώδεκα μήνες μετά την λήξη της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι παρέχουν τη σχετική υπηρεσία, θα πρέπει να προεξοφλούνται χρησιμοποιώντας προεξοφλητικό επιτόκιο.

(δ) Λογιστική των προγραμμάτων καθορισμένων παροχών

Η λογιστική για τα προγράμματα καθορισμένων παροχών είναι πολύπλοκη, γιατί απαιτούνται αναλογιστικές παραδοχές για να αποτιμηθεί η δέσμευση και το έξοδο, ενώ υπάρχει πιθανότητα αναλογιστικών κερδών ή ζημιών. Επιπλέον, οι δεσμεύσεις αποτιμώνται πάνω σε μια προεξοφλητική βάση, γιατί μπορεί να διακανονιστούν μετά από πολλά χρόνια από την παροχή της σχετικής υπηρεσίας από τους εργαζομένους.

Η οντότητα πρέπει να λογιστικοποιεί όχι μόνο τη νόμιμη δέσμευση της σύμφωνα με τους τυπικούς όρους ενός προγράμματος καθορισμένων παροχών, αλλά επίσης κάθε τεκμαιρόμενη δέσμευση που ανακύπτει από τις άτυπες τακτικές της οντότητας. Άτυπες τακτικές δημιουργούν συμβατική δέσμευση, όταν η οντότητα δεν έχει ρεαλιστική εναλλακτική λύση παρά να καταβάλει τις παροχές εργαζομένων. Ένα παράδειγμα μιας τεκμαιρόμενης δέσμευσης είναι, όταν μια μεταβολή στις άτυπες πρακτικές της οντότητας θα προξενούσε μία μη αποδεκτή ζημία στη σχέση της με τους εργαζομένους.

Οι αναλογιστικές παραδοχές πρέπει να είναι αμερόληπτες και αμοιβαία συμβατές. Οι αναλογιστικές παραδοχές είναι οι καλύτερες εκτιμήσεις της οντότητας για τις μεταβλητές που θα προσδιορίσουν το οριστικό κόστος χορήγησης των παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία. Οι αναλογιστικές παραδοχές αποτελούνται από δημογραφικές παραδοχές σχετικά με τα μελλοντικά χαρακτηριστικά των τωρινών και των πρώην εργαζομένων (και των προστατευόμενων μελών τους), που δικαιούνται τις παροχές. Παράγοντες που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό τους, είναι για παράδειγμα η θνησιμότητα ή ποσοστά αποχώρησης του προσωπικού. Επίσης, χρηματοοικονομικές παραδοχές, όπως το προεξοφλητικό επιτόκιο ή οι μελλοντικοί μισθοί και τα επίπεδα παροχών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Οι χρηματοοικονομικές παραδοχές κατά την ημερομηνία αναφοράς, θα πρέπει να βασίζονται στις προσδοκίες της αγοράς, για την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας οι δεσμεύσεις πρόκειται να τακτοποιηθούν.

Το **επιτόκιο** που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση των καθορισμένων δεσμεύσεων μετά την έξοδο από την υπηρεσία (χρηματοδοτούμενες και μη) πρέπει να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος. Το νόμισμα και η διάρκεια του χρηματοοικονομικού μέσου που επιλέγεται να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος, θα πρέπει να είναι συμβατά με το νόμισμα και την εκτιμώμενη διάρκεια των καθορισμένων δεσμεύσεων για παροχές μετά την έξοδο από την υπηρεσία.

Η εύλογη αξία των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος

Η εύλογη αξία οποιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος αφαιρείται από την παρούσα αξία των καθορισμένων δεσμεύσεων παροχών για τον προσδιορισμό του πλεονάσματος ή του ελλείμματος.

Λοιπές μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους

Οι λοιπές παροχές σε εργαζομένους περιλαμβάνουν:

(α) μακροπρόθεσμες αποζημιωνόμενες απουσίες όπως άδεια μακρόχρονης υπηρεσίας ή εκπαιδευτική άδεια,

- (β) παροχές επετείων ή άλλης μακρόχρονης υπηρεσίας,
- (γ) παροχές μακροπρόθεσμης ανικανότητας,
- (δ) διανομή κερδών και πρόσθετες παροχές καταβληθείσες σε δώδεκα ή περισσότερους μήνες από το τέλος της περιόδου στην οποία οι εργαζόμενοι παρέχουν τη σχετική υπηρεσία,
- (ε) μεταφερόμενη αποζημίωση που καταβάλλεται σε δώδεκα ή περισσότερους μήνες από το τέλος της περιόδου μέσα στην οποία αποκτάται το δικαίωμα, και
- (στ) αποζημιώσεις πληρωτέες από την οντότητα μέχρι το άτομο να βρει νέα εργασία.

Το ποσό που καταχωρείται ως υποχρέωση για λοιπές μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους πρέπει να είναι το καθαρό σύνολο των ακόλουθων ποσών:

- (α) της παρούσας αξίας της δέσμευσης καθορισμένων παροχών κατά την ημερομηνία αναφοράς,
- (β) μείον την εύλογη αξία κατά την ημερομηνία αναφοράς των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος (αν υπάρχουν) από τα οποία οι δεσμεύσεις θα διακανονιστούν άμεσα.

Για λοιπές μακροπρόθεσμες παροχές σε εργαζομένους, η οντότητα πρέπει να καταχωρεί το καθαρό σύνολο των ακόλουθων ποσών ως έξοδο ή ως έσοδο, εκτός εάν άλλο πρότυπο απαιτεί ή επιτρέπει τη συμπερίληψή τους στο κόστος ενός περιουσιακού στοιχείου:

- (α) το κόστος τρέχουσας απασχόλησης,
- (β) το κόστος τόκων,
- (γ) την αναμενόμενη απόδοση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του προγράμματος και οποιουδήποτε δικαιώματος αποζημίωσης που είναι αναγνωρισμένο ως περιουσιακό στοιχείο,
- (δ) τα αναλογιστικά κέρδη και ζημίες, που πρέπει όλα να καταχωρούνται αμέσως,
- (ε) το κόστος προϋπηρεσίας, το οποίο πρέπει όλο να καταχωρείται αμέσως, και
- (στ) την επίδραση οποιασδήποτε περικοπής ή διακανονισμού.

Λογιστική παροχών εξόδου από την υπηρεσία

Το IPSAS 39 ασχολείται με τις παροχές εξόδου από την υπηρεσία ξεχωριστά από τις άλλες παροχές σε εργαζομένους διότι το γεγονός που δημιουργεί δέσμευση είναι η έξοδος από την υπηρεσία, και όχι η υπηρεσία του εργαζομένου.